

Senjen-nytt for 100 år siden.

Fra Senjen «i Marts 1849» skrives til «Tromsø Tidende»:

— «Noget ud paa afvigte Høst fandt en Bjørn forgodt at besøge Gaarden Stagnæs paa Senjøløen. 4 Gutter, hvoraf 2 bevæbnede med Rifler, sporede den op 1/4 Miil i Marken. Den ene fyrede, men slog klik; Bamsen søger Skuddet og træffer in paa Jægerne, der alle tage Flugten; — uheldigviis snubler Skytten og er snart i sin Fiendes Klør. Som det vistes for de Andre, der straks dreiede bi, maatte det snart være gjort med den Ulykkelige. I Forskrækkelse begyndte disse at skrike og støje, og dette havde sin forønskede Virkning. Bjørnen slap den ubetydelig saarede Gut, reisende sig paa Bagbenene. Det andet Skud falder; med et Hyl sætter Bjørnen afsted til en i Nærheden rindende Bæk, læsker her sin Tunge, men ligger og med alle 4 i Veiret. Skindet er stort og smukt og haar tilstrækkelig Tid staaet paa Huus-væggen.

— Afvigte høst bragte os Tranø- og Lenvigsværinger adskillige Søulykker. Den bekendte drivtuge og dygtige Lorents Mikkelsen, Furstrand, som forrige Vinter paa Reisen til Fiskeri i Østfinmarken, blev skilt med sin Kammeratbaad, hvis Mandskab, 3 i Tallet, blev borte ved Skjervø og selv med største Fare var behjælpelig med Bjergningen — har nu saagodtsom for sin egen Stuedør lukket Øinene. Med 3 voxne Døttre, 1 Broder og endnu 1 Mandfolk forlader han Tranø Kirke, og kommende omtrent halvveis eller 3/4 Miil fra Hjemmet styrtes Baaden fuld. Lorents med samtlige 3 Døttre bleve borte, men de 2 Mænd holdt sig ved Hvælvet 1/2 Time til Redning kom. — Boets Forfatning skal være god.

— Under Sildefiskeriet i Torsken i November bleve 2 Baader fra Skoggaardene aldeles borte. De toge fra Fiskepladsen i Selskab med flere Baade, havende i hver Skot en stor Not. Da de vare komne en god Miil bort, bryder Vesten vinden med Snefog løs; de Andre holde tilbage, men disse skulde, som det hedte, «tygge Skum i Nat med sine dygtige Baade», og de fik baade tygge og svælge. Vragstykker av Baadene er fundne i Nærheden af Senjehøsten, og Fisk med fersk Sild trak man straks efter i Mængde paa Grundene der i Nærheden, hvor Ulykken rimeligviis ved Søgangens høiere Styrtning paa disse maa være foregaaet. Mandskabet, ialt 6, på hver båd vare alle raske Karle, og hvis 2de Hovedsmænd kort Tid forud havde staaet Brudgom. De 2de unge Brude ere ret at beklage, saamegetmere som deres Forfatning kun kan være maadelig. —

— Paa Reisen til Lofotfiskeriet forrige Maaned kandrede i Dyrøsundet og tilstødende Mjøsund i halvanden Uges Tid, men forskjellige Dage 3 Baade, hvis Mandskab, med Undtagelse af en halvvoxen Gut, blev bjerget. Den Ulykke beklagede isærdeleshed en af Kammeratene saamegetmere, som Guttens havde et Par nye Søstøvler paa.

— Om Livet end bjerget ved såadanne Tilfælde, er Ulykken sandelig stor nok for de Stakler, da deres kostbare Garnbørnskab tildeels ligger i Mattesække, som øieblikkelig synker, foruden mangt andel løst i Baaden, som udgjør Fiskerens Rigdom. Ogsaa hans Kost gaar fløiten».